

V tomto konkrétním prípade vidí dovolací súd v podanom miestopřísežném seznání jmění žalovaným učiněným za shora vyličených okolností, z nichž možno usuzovati na zřejmý úmysl dlužníkův uznati dluh vůči věřiteli, uznání pohledávky žalující firmy co do důvodu nesporné, avšak sporné co do výše. Není však třeba v případě, o nějž jde, uznání výše pohledávky, stačí uznání nároku co do důvodu (srv. rozh. č. 10369, 15550 Sb. n. s.). Toto uznání v podání žalovaného ze dne 20. srpna 1929, D 272/29-8 přerušovalo podle § 1497 obč. zák. běh promlčecí lhůty co do žalované pohledávky. Poněvadž žaloba byla podána 9. května 1932, tedy před uplynutím tří let, nenastalo promlčení této pohledávky podle § 1486 č. 1 obč. zák. Nižší soudy pro svůj mylný názor neprobraly ostatní spornou látku, je proto řízení vadné (§ 503 č. 2 c. ř. s.) a bylo nutno rozsudky nižších soudů zrušiti ve smyslu § 496 č. 3 a § 513 c. ř. s.

Čís. 16346.

I. Keď žalovaný namietal v spore, že žalobník nie je oprávnený k žalobe, lebo žalobná pohľadávka bola erárom v bernej exekúcii zabavená, ale vyzvaníu súdu, aby opovedal eráru (exekučnému úradu) spor (odst. 3 § 387 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n.), nevyhovet, treba to pokladať za odstúpenie od námietky.*)

II. Dlžník, ktorého pohľadávka bola v exekúcii zabavená, až do príkázania tejto pohľadávky veriteľovi k vybraniu oprávnený je vymáhať ju na poddlžníkovi sporom, avšak len tak, aby suma pohľadávky složená bola do súdneho depozitu.)**

(Rozh. z 2. septembra 1937, Rv III 381/37.)

Proti zmenkovému platebnému príkazu namietali žalovaní medzi iným, že zmenku, o ktorú ide, dali podľa dohody uzavrenej pri účasti žalujúceho peňažného ústavu Štefanovi Z. na krytie nedoplatku kúpnej ceny nehnuteľností, ktoré od neho kúpili; že pohľadávka Štefana Z., ktorej predmetom je kúpna cena nehnuteľností, bola rôznymi jeho veriteľmi zabavená, najmä opätovne berným úradom v L. v bernej exekúcii a inž. Gejzom K. v súdnej exekúcii pod č. Ck 121/33, a že v dôsledku týchto zabavení žalujúci peňažný ústav stratil právo zmenku proti nim uplatňovať.

Súd prvej stolice zmenkový platebný príkaz zbavil účinnosti, odvolací súd jeho rozsudok potvrdil.

Najvyšší súd usnesením Rv III 809/36 rozsudok odvolacieho súdu rozviazal a uložil mu ďalšie pojednávanie a nové rozhodnutie. Dôvody týchto rozhodnutí uverejnené sú v Úr. sb. č. 2995. V tejto súvislosti má význam len táto časť dôvodu v rozvázovacieho usnesenia Naj-

*) Porov.: Úr. sb. č. 2947 (II), 2995 (II).

**) Porov.: Úr. sb. č. 672, 2486, 2947 (III), Sb. n. s. č. 10837.

vyššieho súdu: Nezaoberal sa odvolací súd ani námietkou žalovaných, že pohľadávka, spornou zmenkou krytá, bola proti odpredavateľovi rôznymi jeho veriteľmi zabavená. Pokiaľ ide o platebné záповedi berného úradu v L., treba poznamenať, že žalovaný poddlžník je podľa odst. 3 § 387 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n. povinný oznámiť exekučnému úradu spor. K tomuto má prihliadnuť sporový súd z úradu a vyzvať žalovaného s určením primeranej lehoty na opovedanie sporu. Lebo len tak bude umožnené zástupcovi Československého štátu, pristúpivšieho snád' za vedľajšieho intervenienta, aby sa prípadne osvedčil dotyčne oprávnenia žalujúcej strany ako cesionára k tomuto sporu (§ 357 cit. zák.), resp. aby učinil prípadný návrh, aby žalovaná pohľadávka bola složená u súdu. O d v o l a c í s ú d po novom projednaní vecí zmenkový platebný príkaz ponechal v účinnosti.

N a j v y š š í s ú d dovoláciu žiadosť žalovaných zamietol.

Z d ô v o d o v:

Odvolací súd vyhovel stanovisku, ktoré zaujal Najvyšší súd v rozväzovacom usnesení č. Rv III 809/36, keď upozornil žalovaných na ich povinnosť, aby oznámili exekučnému úradu tento spor a nemusel im ukladať k tomuto účelu lehotu, keď sami prejavili, že nepokladajú za potrebné, aby spor opovedali.

Tým v podstate odstúpili od svojej námietky, že žalujúcej strane chýba oprávnenie k tejto žalobe preto, že berný úrad zabavil podľa troch pripojených platebných záповedi pohľadávku Štefana Z. proti nim z kúpnej ceny v sume 650.000 Kč.

Žalujúca strana učinila sporným, či toto zabavenie vzťahuje sa na jej zmenkovú pohľadávku, a preto, že spor tento nemohol byť podľa zásad uvedených v rozhodnutí Úr. sb. č. 2947, na dôvody ktorého sa tu poukazuje, riešený bez účasti exekučného úradu resp. finančnej prokuratúry v smysle odst. 3 § 387 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n., treba pričítať spomenutý nedostatok opovedania sporu na farchu žalovaných, v záujme ktorých bolo, aby spor bol v tomto ohľade riadne projednaný.

S hľadiska verejného záujmu postačuje, keď na návrh žalujúcej strany stalo sa odsúdenie žalovaných na složenie dlžnej čiastky do súdneho depozita.

Mylne dovodzuje ďalej dovolacia žiadosť, že aj zabavením pohľadávky, vykonaným pod č. Ck 121/33, stratila žalujúca strana oprávnenie k žalobe toho obsahu, aby suma bola složená k súdu.

V tomto ohľade treba uviesť, že žalovaní nedokázali, že by bolo povolené aj prikázanie pohľadávky k vybraniu alebo na miesto platenia, a preto nemožno v smysle rozh. Úr. sb. č. 672 a Sb. n. s. č. 10837 upreť veriteľovi zabavenej pohľadávky oprávnenia k spomenutej už dispozícii.